

Acest dosar este prezentat exclusiv pentru informare.
Stimate cititor!

Daca DVS doriti sa copiat acest dosar, el urmeaza a fi inlaturat fara intirziere, imediat dupa ce ati facut cunostinta cu continutul lui.

Copiind si pastrind dosarul in cauza,
DVS va asumati toata responsabilitatea
in conformitate cu legislatia in vigoare.

Toate drepturile de autor asupra dosarului dat
se pastreaza dupa detinatorul de drept.

Orice utilizare in scopuri comerciale sau alte
scopuri, cu exceptia utilizarii in scopuri de informare
prealabila este interzisa.

Publicarea acestui document nu atrage dupa sine nici
un fel de cistig comercial.

Insa astfel de documente contribuie rapid la ridicarea
profesionalismului si spiritualitatii
cititorilor si serveste drept reclama a editiilor de
hirtie a acestor documente.

Activitatea unui pamat- intensitatea interactiunii dintre apa si scheletul mineral.

Actiunea de inghet- inghetul si dezghetul apei in materiale si efectele rezultate pentru aceste materiale si pentru structurile pe care le alcatuiesc sau cu care vin in contact.

Adancimea de inghet- Nivelul cel mai scazut al izotermei de 00C care afecteaza un deposit geologic.

Adancime excavata- distanta pe verticala dintre suprafata terenului si baza excavatiei.

Adancimea de fundare- adancimea sub nivelul terenului natural la care se situeaza talpa fundatiei.

Adancimea de inghet- nivelul cel mai coborat al izotermei de 00C.

Agregat- asociere de particule de diverse forme si dimensiuni, rezultate prin actiunea agentilor naturali, sau artificiali.

Afanat- stare care defineste relatia in care se gasesc elementele componente dintr-un anumit deposit de roci in ceea ce priveste modul de aranjare, in conditiile unei porozitati maxime.

Afloriment- intersectia unei formatiuni geologice cu suprafata terenului in care se poate observa alcatuirea unei formatiuni, structura, textura, compozitia, originea si raporturile lui cu formatiunile inconjuratoare.

Alunecare de teren- ruperea unui versant natural sau taluz, in care o masa de pamant se

deplaseaza de-a lungul unei suprafete de rupere in raport cu masivul care ramane in loc.

Alterare- proces fizico- chimic, biochimic, sau mecanic prin actiunea carora se obtin modificari privind structura, textura si compozitia chimica a rocilor. Principalele tipuri de alterare sunt: alterare fizica, mecanica, chimica si biochimica.

Amortizare- disiparea energiei in timp sau spatiu sau reducerea, intensitatii efectelor dinamice, in timp si spatiu.

Analiza granulometrica- operatia de determinare a granulozitatii unui pamant.

Antrenare hidrodinamica- miscarea particulelor de pamant produsa sub efectul fortei curentului.

Apa absorbita- apa retinuta mecanic in pamant si avand proprietati fizice care nu sunt substantial diferite de cele ale apei obisnuite la aceeasi temperature si presiune.

Apa adsorbita- apa dintr-o masa de pamant, retinuta prin forte fizico- chimice, avand proprietati fizice substantial diferite de apa adsorbita sau de apa de constitutie, la aceeasi temperatura si presiune.

Apa capilara- apa supusa influentei actiunii capilare.

Apa libera- apa care se deplaseaza liber prin masivul de pamant, sub influenta gravitatiei.

Argila- pamant granular fin care manifesta plasticitate, intr-un anumit domeniu de umiditate si contine peste 30% fractiune argila. Fractiunea argila cuprinde particule de pamant mai mici decat 0,005mm.

Bolovanis- depozit alcatuit predominant din fragmente de roci cu dimensiuni între 20mm și 200mm.

Bulb de presiune- zona din masivul de pamant incarcat, delimitate de o anumita izobata.

Capacitate portanta a terenului de fundare- presiune maxima pe teren care provoaca extinderea zonelor de rupere și conduce la pierderea stabilitatii terenului. Valoarea capacitatii portante de calcul poate fi determinata prin metode de calcul corespunzatoare in functie de incarcarea și dimensiunile fundatiei, de rigiditatea structurii de rezistenta precum și de stratificatia și natura terenului de fundare.

Caracteristici geotehnice de calcul- valori ale caracteristicilor geotehnice ale unui pamant determinate prin inmultirea valorilor caracteristice geotehnice normate respective cu un coeficient de siguranta K0 ce tine seama de variabilitatea rezultatelor incercarilor.

Caracteristici geotehnice normate- valori medii de referinta ale caracteristicilor geotehnice ale unui pamant determinate pe baza unui numar de incercari corespunzatoare cu importanta, tipul constructiei și suprafata ocupata de ea, precum și cu gradul de omogenitate al stratului de pamant considerat.

Cedarea terenului prin forfecare- cedarea în care deplasările cauzate de eforturile de forfecare dintr-un masiv de pamant sunt suficient de mari pentru pierderea echilibrului.

Compactare- indesarea unui pamant prin mijloace mecanice.

Compresibilitate- proprietatea pamanturilor de a se deforma sub actiunea unor solicitari exterioare de compresiune.

Consolidare- procesul de evolutie in timp a deformarii pamanturilor prin reducerea volumului porilor sub actiunea unei sollicitari exterioare constante, prin eliminarea fluidului din pori.

Contractilitate- proprietatea unui pamant de a-si schimba volumul, atunci cand umiditatea lui variaza, fapt care impune masuri deosebite in dimensionarea si executarea fundatiilor.

Continut de carbonati- continutul de anioni de CO_3 aflati in 100g de pamant uscat.

Continut de materii organice- continutul de materii organice aflat in 100g de pamant uscat.

Curba de compactare (curba Proctor)- curba reprezentand relatia intre greutatea volumica in stare uscata si umiditatea unui pamant la compactare cu un lucru mecanic specific.

Densitatea pamantului- raportul intre masa pamantului umed si volumul acestuia.

Eroziune interna- miscarea particulelor de pamnt sub actiunea fortei curentului care conduce la formarea de goluri interne.

Filtratie- fenomenul de curgere a fluidelor prin medii poroase saturate.

Fractiune granulara- grupa de fragmente solide avand dimensiuni cuprinse in intervale determinate.

Fundatie- reprezinta ansamblul elementelor structurale care transmit incarcaturile la terenul de fundare.

Geologie- s.f. Știință care studiază modul de formare, alcătuirea și istoria dezvoltării globului terestru. Manual în care se studiază această știință. [Pr.: ge-o-] – Din fr. **géologie**.

Geotehnica- disciplina care se ocupa cu studiul caracteristicilor fizice, mecanice si chimice ale pamanturilor si cu modul lor de comportare sub actiunea constructiilor, tinand seama de interactiunea dintre constructie si teren.

Grad de compactare- raportul intre greutatea volumica medie in stare uscata a pamantului si greutatea volumica maxima, in stare uscata obtinuta in incercarea de compactare in laborator, exprimata in procente.

Grad de indesare- raportul dintre diferenta intre indicele porilor unui pamant necoeziv in starea cea mai afanata si indicele porilor in starea naturala, si diferenta intre indicele porilor in starea cea mai afanata si el in starea cea mai indesata.

Grad de umiditate(Sr)- raportul intre volumul apei continute in porii pamantului si volumul total al porilor din acel pamant.

Gradient hidraulic- raportul dintre diferenta de nivel piezometric pentru doua suprafete echipotentiala si lungimea liniei de curent.

Granulozitate- repartitia procentuala a partilor dupa marimea lor.

Greutate specifica a apei- raportul dintre greutatea si volumul apei pentru o anumita temperatura.

Greutate volumica a pamantului- raportul dintre greutatea pamantului umed si volumul acestuia (inclusive golurile).

Greutatea volumica a pamantului in stare uscata- raportul intre greutatea pamantului in stare uscata si volumul acestuia.

Incarcare de proba (cu placa)- incercare care consta in incarcarea in trepte succesive a unor placi de diferite dimensiuni (in sondaje deschise, foraje sau groapa de fundare) si masurarea tasarilor corespunzatoare, in vederea determinarii modulului de deformatie liniara al terenului.

Incercare de compactare (Proctor)- incercare de laborator care consta din compactarea cu acelasi lucru mecanic specific de compactare a unor probe de pamant cu diferite umiditati in vederea stabilirii umiditatii optime de compactare.

Incercare de compresiune in edometru- incercare de compresiune cu deformare laterala impiedicata, in care proba cuprinsa intr-un inel metalic rigid,este comprimata intre doua placi poroase.

Incercare de compresiune triaxiala- incercare in care proba cilindrica de pamant este supusa unor stari de eforturi axial simetrice.

Incercare de penetrare dinamica (standard)- incercare efectuata in gaura de foraj in vederea aprecierii starii naturale a pamantului (indesare la pamanturile nisipoase si consistenta la pamanturile argiloase).

Indice de consistenta- raportul intre diferenta limita de curgere si umiditatea naturala si indicele de plasititate.

Indice de plasticitate- interval de umiditate in care pamanturile se afla in stare plastica.

Lichiefiere a pamantului- pierderea totala sau partiala a rezistentei la forfecare a pamanturilor necoezive sub actiunea unor forfecari monotone (crescatoare sau desccrescatoare) sau ciclice. Este determinate de cresterea pentru un timp a presiunii apei din pori si implica transformarea

temporara a materialului intr-o masa fluida.

Limita de contractie (W_s)- umiditate sub care nu mai au loc variatii importante de volum ale pamantului.

Limita inferioara de plasticitate (W_p)- umiditatea care corespunde trecerii pamantului din stare tare in stare plastica.

Limita superioara de plasticitate (W_p)- umiditatea care corespunde trecerii pamantului din stare plastica in stare curgatoare.

Modul de deformatie edometric (M)- Raportul intre variatia efortului unitar de compresiune si variatia corespunzatoare a deformatiei specifice a epruvetei de pamant, in conditiile deformatiei laterale total impiedicate, in edometru.

Modul de deformatie liniara (E)- raportul dintre effort si deformatia unui material, in conditiile de incarcare date; numeric este egal cu panta tangentei sau secantei la curba efort-deformatie.

Pamant coeziv- pamant care prezinta rezistenta datorita fortelor de lagatura dintre particule.

Pamant contractil- pamant care la variatii de umiditate prezinta variatii insemnate de volum.

Pamant necoeziv- pamant care in mod obisnuit nu prezinta rezistenta datorita fortelor de legatura dintre particule.

Plasticitate- proprietatea pamanturilor coezive (argiloase si prafoase) aflate intre anumite limite de umiditate de a se deforma ireversibil sub actiunea fortelor exterioare, fara variatii ale

volumului si fara aparitia unor discontinuitati in masa lor.

Porozitate (n)- raportul intre volumul porilor dintr-o cantitate de pamant, si volumul aparent al acelei cantitati.

Proba netulburata- proba de pamant, extrasa cu toate precautiile, in vederea tulburarii minime a acesteia pentru a pastra in mare masura structura naturala.

Rezistenta la penetrare dinamica (standard) (N)- numarul de lovituri inregistrate in conditiile incercarii de penetrare dinamica (standard).

Roca de baza- roca stancoasa sau semistancoasa, suport pentru straturile de suprafata, de grosime si intindere mare in propria locatie, mai veche decat cuaternarul. Ea prezinta valori ridicate ale densitatii, modulului de elasticitate si vitezei de propagare a undelor transversale.

Sectiune geologica- sectiune verticala prin pamant, care arata natura, grosimea si succesiune diferitelor strate precum si caracteristicile lor geotehnice.

Sol- stratul superficial afanat al scoartei terestre, rezultat din descompunerea rocilor sub actiunea agentilor atmosferici si formatiile vegetale, capabil sa intretina viata plantelor superioare.

Stabilizarea pamantului- tratament chimic sau mecanic, in scopul maririi stabilitatii unei mase de pamant sau imbunatatirii proprietatilor sale.

Suprastructura- reprezinta ansamblul elementelor de rezistenta situate deasupra infrastructurii.

Infrastructura- este alcatuita din substructure si fundatie. La constructiile care nu au substructura, infrastructura este alcatuita din fundatie.

Talpa fundatiei- partea inferioara a fundatiei structurii in contact direct cu pamantul.

Tasare- deplasarea pe verticala a constructiilor, ca urmare in special a indesarii (tasarii) terenului de fundare, sub actiunea incarcarilor transmise de fundatii.

Teren de fundare- constitue suportul constructiei si reprezinta volumul de roca sau de pamant care resimte influenta constructiei respective sau in care pot avea loc fenomene care sa influenteze constructia.

Umflare libera (UL)- reprezinta raportul procentual intre diferenta de volum (final si initial) si volumul initial.

Umplutura- depozit facut de om, din pamanturi sau alte materiale.

Unghi de taluz- unghiul fata de un plan orizontal sub care se aseaza liber un pamant necoeziv.